

magyar Demokrata

A BÉKÉRE MINDIG VAN ESÉLY

JEVGENYIJ SZTANYISZLAVOV: JELENLEG NINCS
LEHETŐSÉG KONSTRUKTÍV PÁRBESZÉDRE AZ EU-VAL

MAGYAROK EURÓPA PEREMÉN

HONFITÁRSAINK A BOSNYÁK HEGYEK
KÖZÖTT

KÉSZPÉNZ, MINDIG

A MAGYAR KORMÁNY KIÁLL A
FIZIKAI FIZETŐESZKÖZ MELLETT

MENCZER

TAMÁS:

Magyarország
biztonságának
megőrzése
folyamatos
küzdelem

A hazámért harcolok

AZ EURÓPAI PARLAMENT MEGSZAVAZTA A „GYALÁZAT PAKTUMÁT”

Elfogadták, de ellenállunk!

Elfogadta a múlt héten az Európai Parlament a menekültügyi és migrációs paktumot. Lassan egy évtizede zajlik az útkeresés az EU döntéshozói körében a migrációval kapcsolatban, mégsem sikerült elfogadható megoldással előállni. Hazánk máris leszögezte, nem fogja feladni sem a jogi, sem a fizikai határzárát, Lengyelország is ellenáll.

Szöveg:
Kovács Dániel

A tervezet egyes részei mellett átlagban 300 képviselő szavazott, míg 270 ellenük. A döntést tehát nem övezte általános ováció. „A migrációs paktum egy újabb szög az Európai Unió koporsójában. Az egység halott, a biztonságos határoknak vége. Magyarország soha nem fog engedni a tömeges migrációs örvületnek! Változásra van szükség Brüsszelben, hogy megállítsuk a migrációt!”, írta Orbán Viktor miniszterelnök X-oldalán, Szijjártó Péter külügyminiszter pedig kijelentette, „Magyarország nem fogja feladni sem a jogi, sem a fizikai határzárát, a kormány továbbra sem fog beengedni illegális bevándorlókat”.

Az EU menekültügyi és migrációs paktumának végleges verzióját élesen elítélte Juraj Blanár szlovák külügyminiszter is, aki rámutatott, az illegális migráció óriási kihívás, ám elsődlegesen az egyes tagállamok szuverén érdekeivel összhangban kell megoldani. Blanár úgy látja, be kellene végre ismerni, hogy a schengeni térség védelme az illegális migrációval szemben elégtelen, és a paktum ezt a problémát nem oldja meg. Azt sem rejtegette véka alá, hogy a szerdai voksolást nem lehetett megvívni, és ez volt az oka annak, hogy a tervezet Szlovákia és más államok egyet nem értése ellenére is jóváhagyták. Hozzátette, ennek a reformnak az elfogadása valós mutatója annak, hogy „mennyire fontos megtartani a vétőjogot a nemzeti érdekek érvényesítésének kulcsfontosságú területein”.

Senkinek sem tetszik

Ahogy azt a szlovák külügyér leszögezte, az egyes uniós tagországoknak maguknak kellene döntést hozniuk a tekintetben, hogy a segítség milyen formáját választják, és mindezt bármiféle kötelező anyagi hozzájárulásra vonatkozó utasítás nélkül. Hozzátette azt is, hogy az EU külső határai védelmének megerősítésére kell összpontosítani, illetve arra, hogy az illegális migráció kiinduló országaiban történjen közbelépés.

Ugyanakkor a migráció támogatói sem elégedettek a paktummal. A szavazás elején civil látogatók törtek be a terembe, és azzal szakították meg az ülést, hogy hangosan skandálták, „ez a paktum gyilkol, szavazatok nemmel”, miközben a migrá-

NÉPCSERE

Az előző század derekán a francia Annales történettudományi folyóirat köré tömörült történészek a főszerkesztő *Fernand Braudel* vezetésével gyökeresen új utat nyitottak a múlt kutatásának. Szakítottak a történetírás politika-központúságával, és hozzáláttak a társadalom mély rétegeiben zajló hosszú távú, francia szóval *longue durée* folyamatok föltárásához. Az volt a meggyőződésük, hogy a történelmet végső soron nem a királyok és hadvezérek alakítják, hanem olyan tartós folyamatok, mint az éghajlat, a demográfia, a kommunikáció és a közlekedés változása vagy a technikai fejlődés. Legfőbb forrásaik nem a diplomáciai levéltárak, hanem a statisztikai adatok voltak, amelyek segítségével minden addiginál hitelesebb képet rajzoltak fel a múlt társadalmainak alakulásáról.

A közel százéves folyóirat ma is megjelenik, a szemléletmódja azonban a közgondolkodásban továbbra sem érvényesül. A legtöbb közéleti megszólaló a felszín rövid távú

eseményeivel foglalkozik, és nem veszi tudomásul, hogy nem az aktuális politikai döntések, hanem a hosszú távú folyamatok határozzák meg a jövőt. E folyamatok közül ma az egyik legfontosabb a demográfia alakulása, az egyes népek termékenységének változása.

A XX. század második felében a túlnépesedés volt az emberiség egyik legfőbb aggodalma. Mára egyértelművé vált, hogy a népesség növekedése legkésőbb a mi századunk második harmadában megáll, sőt csökkenés következik. Ez rendben is volna, csak hogy a demográfiai folyamatok az egyes térségekben messze nem egyformák. Vannak országok, amelyek népességi összeomlás előtt állnak, és vannak, amelyek kezelhetetlen túlnépesedéssel küzdenek. Az egyik szélsőség Dél-Koreáé, amelynek termékenységi mutatója (az egy házaspárra életük során jutó gyerekek száma) az 1-et sem éri el, a másik Niger, ahol az érték a 6-ot is bőven meghaladja.

Ebből a szempontból a fejlett világ egésze a rossz oldalra került, demográfiai válságba jutott. Braudel tanítása alapján be kell látnunk, hogy maga ez a válság is hosszú távú folyamat, nem pedig aktuálpolitikai jelenség. Anélkül, hogy a részleteket elemeznénk, legalább két-háromszáz évet kell visszamennünk az időben, hogy a gyökereit megtaláljuk. Csodálatos eredményeket hozott ez a három évszázad. Szinte mindent, ami a mai életünket kellemessé teszi, ennek a korszaknak köszönhetjük, a technikai fejlődésen túl ideértve az egyéni szabadságot és az orvostudományt is. Mégsem tagadhatjuk el, hogy az a közösség, amely bármely okból elveszíti a biológiai reprodukciós képességét, önmagát kipusztulásra ítéli. És ugyan mit nevezhetünk válságnak, ha ezt nem?

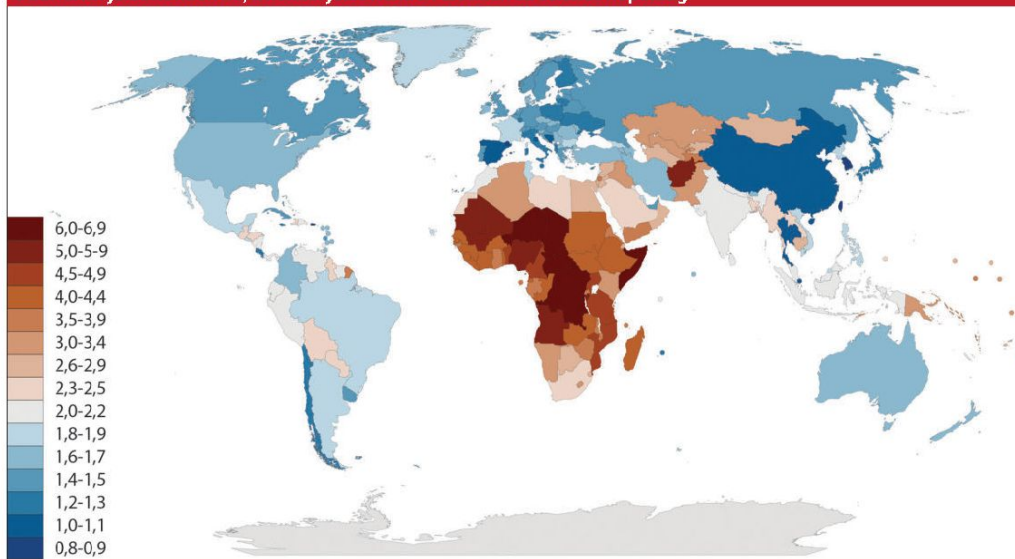
Nyugat-Európa értelmiségi-politikai eliteje a saját országainak immár kritikus népesedési válságára a másutt keletkező népességtöbblet beengedését tekinti megoldásnak. Túl azon, hogy

erkölcstelen dolog a szegény országok legmozgékonyabb, leginkább vállalkozni kész fiatal embereit elhívni otthonról, ahol szükség volna rájuk, a beengedéssel a hazájuk népességcseréjét segítik elő. És itt egy másik francia társadalomtudósra, *Claude Lévi-Strauss*ra kell hivatkoznunk, aki megfogalmazta a strukturális antropológia elméletét. Ezen elmélet azt a jelenséget írja le, hogy minden ember egy bizonyos kultúra struktúrájába születik bele, a hiedelmeit, vágyait, félelmeit, törekvéseit, viselkedésmintáit megörökli a szüleitől, és továbbadja az utódainak. Nagyon fontos, hogy mindez nem genetikai kérdés, nem születünk ilyenek vagy olyanok, hanem tanuljuk a mintákat – de biztosan és elkerülhetetlenül azokat tanuljuk.

Mármint aki Nigerben született és nőtt fel, az nigeri mintákat tanul meg és nagy valószínűséggel gyakorlatilag egész életében. Ami nem jó vagy rossz kérdése, hanem tény. Ha a nyugat-európai kulturális mintázatokba született és azok keretei között felnőtt emberek aránya a lakosságon belül csökkenésnek indul, és a más mintázatot követő növekedni kezd, akkor előbb-utóbb az egész társadalom megváltozik. A nyugat-európai elit részéről mérhetetlen felelőtlenség elősegíteni ezt a kiszámíthatatlan következményekkel járó változást.

Ha egy nép megfogyatkozva ugyan, de megmarad a maga kulturális szerkezetében, önazonosságában, akkor megmarad az esélye arra, hogy jobb időkben újra erőre kapjon. Ha viszont kinyitja a kapukat a más kultúrát képviselők előtt, egy határon túl nincs többé visszaútja önmagához. Ha egy nép mégis így dönt, megteheti. De más népeket erre kötelezni nincs joga. ■

Termékenységi mutató a Föld országaiiban 2023-ban. A szürkével jelzett országokban stagnál, a barnával jelzetekben nő, a kékekkel jelzetekben csökken az őslakos népesség

MAGYARORSZÁG

Migránsok érkeznek az olaszországi Lampedusába

ciót menedzselő NGO-k egy része amiatt háborog, hogy a paktum nem védi eléggé a migránsok jogait. A Zöldek a szavazás előtt arról beszéltek, hogy ellenezni fognak bizonyos dokumentumokat, mivel nem védik az alapvető jogokat, *Cornelia Ernst*, a német baloldali európai parlamenti képviselője pedig egyenesen azt mondta, hogy „ez a paktum a szégyen és a gyalázat paktuma”.

Beszédes ugyanakkor, hogy a legtöbb dokumentumot kicsi, 50 szavazat körüli többséggel tudták csak elfogadni, ellenben a migránsok határon történő regisztrációjával, az adatbázissal és a visszatérési politikával kapcsolatos pontokat a képviselők jelentős többsége támogatta.

Mi jön most?

Lassan egy évtizede zajlik az útkeresés az EU döntéshozói körében a migrációval kapcsolatban, mondja a Demokratának *Petri Bernadett*.

– Már a dublini reform csődje megmutatta, hogy mi az uniós intézkedések rákfeneje. Az egyetértés hiánya a tagállamok között azt jelzi, hogy az unió képtelen megfelelő megoldást találni ebben az ügyben, ugyanazokat a hibákat ismétli.

A XXI. Század Intézet kutatója szerint eddig minden megoldás kudarcba fulladt. 2022-ben volt egy uniós szintű próbálkozás az önkéntes szolidaritással kapcsolatban is, ám ennek keretében mindössze ezer fő elhelyezését sikerült megoldani a vállalt tízezer helyett, azaz a kezdeményezés megbukott. Most a kötelező elosztási rendszert erőlteti az EU, miközben azt két évvel ezelőtt tizenhárom ország vállalta önként, és abból is csak hat teljesítette a vállalását.

– Volt egy olyan időszak, amikor az uniós intézmények hajlandónak mutatkoztak elfogadni, hogy ebben az ügyben valamennyi tagállam jóváhagyására szükség lesz. 2023 februárjában a tagországok megerősítették egy tanácsulésen, hogy a migrációval kapcsolatban csak teljes egyetértésben lehet előrehaladni. Ezt most elvetették, minden bizonnyal azért, mert úgy látták, a júniusi választások után az európai szintű politikai erőviszonyok átrendeződése következtében egy ilyen döntést már nehezebben tudnak majd kierőszakolni – fejt ki *Petri Bernadett*. A szakértő ugyanakkor arra is felhívja a figyelmet, hogy a nemzeti önrendelkezésel, alkotmányos önazonossággal kapcsos-

latos szabályok továbbra is megvannak, és a szerződések e téren a tagállamok kezébe adják a döntést a migrációval összefüggésben is. Ha még azt is hozzávesszük, hogy a magyar alkotmánybíróság 2021-es határozatában egyértelműen megfogalmazta, Magyarország elidegeníthetetlen rendelkezési joggal bír abban a kérdésben, hogy mi módon védi saját területi egységét és népességét, bőven van hazánknak hivatkozási alapja.

Ettől függetlenül a brüsszeli szándék világos, noha a migrációs paktumnak csak akkor lesz majd jogi kötőereje, ha az Európai Parlament után a tanács is hivatalosan jóváhagyta. Az Európai Unió belügyi biztosa sietett leszögezni, kötelezettségszegési eljárással néznek szembe a paktumot be nem tartó tagállamok. Jelen állás szerint Magyarország ebben nem lesz egyedül, hiszen a napokban *Donald Tusk* lengyel miniszterelnök is leszögezte, hogy hazája nem fog átvenni bevándorlókat más tagállamoktól, de fizetni sem fog azért, hogy ne jöjjenek Lengyelországba.

Petri Bernadett is úgy látja, az EU a szokásos jogi és gazdasági nyomásgyakorlási eszközszerét alkalmazza majd. A hazai álláspont azonban világos, hiszen

a magyar emberek többszörösen elutasították már az illegális migrációt. A júniusi választásokra prognosztizált jobboldali térnyerés eredményképpen talán sikerül észszerűbb hozzáállásra sarkallni Brüsszelt, ennek érdekében azonban erős összefogásra van szükség. Mindenkivel meg kell értenni, hogy a kötelező bevándorlási kvóta a szerződések értelmében jogszerűtlen, mert szemben áll a tagállamok alkotmányos identitásával. A tagállami szuverenitás gyakorlása pedig nem köthető feltételhez olyan pénzügyi ellentételezéshez, mint a bevándorlók befogadásának kiváltására megszabott fejkvóta.

Felerősödhet az ellenállás

Úgy tűnhet, hogy a paktum leginkább a mediterrán országoknak kedvez, mondja lapunknak *Vargha Márk*, a Migrációkutató Intézet vezető elemzője.

– Ám minden olyan tervezet, amelynek az az üzenete, hogy a folyamatot menedzselni kell és nem megállítani, csak fokozni fogja az elvándorlást. Utóbbi persze, különösen a tengeren, kétségkívül nagyon nehéz, de az egyetlen racionális út.

A vezető elemző szerint mindez a szándékokkal ellentétben még növelheti is a déli tagállamokra nehezedő nyomást, amely most épp Olaszországban csökkenni látszik, ám a spanyol Kanári-szigeteken, különösen El Hierrón nemrég rekordot döntött, az eddigiek mellett a krétai térség-

ben, Gavdoszon pedig új belépési ponttól hangos a görög sajtó. Felerősödhet a keleti tagállamok ellenállása is, és itt nem pusztán Magyarországról és Szlovákiáról van szó, hanem olyanokról is, mint Finnország, Észtország, Lettország, Litvánia vagy Lengyelország, amelyek határkerítéseit az oroszok és belaruszok által odaszállított ázsiai irreguláris bevándorlók ostromolják.

– Megvan nekik tehát a saját bajuk, nem csodálkoznék, ha viszonylag hamar

kimondanák, hogy nem vesznek át migránsokat a déli tagállamoktól, inkább fizetnek. De északon és nyugaton is hamar ki fog derülni, hogy a paktum sokkal inkább rossz kompromisszum, mint jó megoldás, ez pedig a bevándorlásellenes erők, így a holland Szabadságpárt, a belga Flamand Érdek, a francia Nemzeti Tömörülés és mások támogatottságának további erősödését vagy legalábbis stabilizálódását hozhatja – mutat rá végezetül a szakértő. ■

„Biztonságot akarunk a polgárainknak!” Migrációellenes tüntetés Berlinben

MIRŐL SZÓL A MIGRÁCIÓS PAKTUM?

A paktum szövege szakpolitikai kérdésekben öt kulcselemet határoz meg. Ezek az Eurodac adatbázis létrehozása, a személyazonosítási eljárások egységesítése, a vészhelyzeti rendelkezések szabályozása, a határrendészeti eljárások hatékonyságának, valamint a migrációs eljárások gyorsaságának a növelése.

Az első két elem célja az Európába érkező irreguláris migránsok személyazonosságának megállapítása, illetve egy egységes európai szintű adatbázis felállítása. A személyazonosítási eljárást minden esetben az EU külső határainak közelében kell elvégezni, a migráns érkezését követően hét napon belül. Az

eljárás során a személyazonosság megállapítása mellett egészségügyi és biztonsági ellenőrzést végeznek, valamint az érintett ujjlenyomatát és biometrikus adatait is rögzítik az Eurodac rendszerben. A közös adatbázisból minden tagország hatóságai számára hozzáférhető a migránsok belépési országa és személyes adatai.

A vészhelyzeti rendelkezések a 2015-ös migrációs válsághoz és a 2021-es fehér-orosz eseménysorozathoz hasonló, nagyszámú irreguláris migráns érkezésével járó esetekben léptethetők életbe. Amennyiben egy unió ország az akkorihoz hasonló krízissel szembesül, szolidaritási

hozzjárulást kérhet a többi tagállamtól. A rendelkezések lehetővé teszik az érintett államok számára, hogy a menedékkérőket a menekültügyi eljárás időtartamára (azaz maximum húsz hétre) a határon feltartóztassák. Emellett lehetőséget ad az elutasított menedékkérők 12 és 20 hét közötti időtartamra történő elzárására, míg visszafogadási eljárásuk le nem zárul.

A paktumban szereplő egységes európai menekültügyi rendszer (CEAS) központosítja és közös mederbe tereli az egyes tagországok migrációs politikáját. Célja emellett a rendszernek az EU-tagországok közötti másodlagos migráció meggátolása. A pak-

tum a migrációs eljárások között kiemelt célként kezeli a frontországokból történő relokációt. A tervezet erre évi 30 000 fős keretet határoz meg és 600 millió eurós keretösszeggel számol, ami személyenként 20 ezer eurót jelent. A tagállamok közötti relokáció során a bizottság javaslata alapján a tanács fogadja el és hajja végre a kétéves relokációs tervet.

A két év múlva esedékes hatálybalépésig a tagországoknak több kihívásnak kell eleget tenniük. Ki kell építeniük az eljárások megfelelő lefolytatásához szükséges központok hálózatát, illetve biztosítaniuk kell működésükhöz a személyi állományt is. ■